

Van de voorzitter

Beste DHCN-ers en andere belangstellenden,

Raad van beheer.

2017 wordt het jaar van de Oudduitse Herder. Het proces om te komen tot het nieuw Nederlands Ras is gestart. Zoals het er nu voorstaat zal de DHCN toetreden tot de Raad van Beheer als vereniging, en zal er begonnen worden met het opbouwen van een basispopulatie van de Oudduitse Herder.

Omdat breed fokken, en gezondheid en karakter voorop staan, is medewerking van alle ODH-verenigingen zeer gewenst. 21 Februari is de eerste bijeenkomst bij de Raad van Beheer, met de drie Nederlandse verenigingen.

Het zal nog een aantal jaren duren voordat de

eerste officiële ODH wordt ingeschreven. Het bestuur houd U op de hoogte.

U zult mogelijk een aantal vragen hierover hebben. Daarom zal dit voorjaar een fokkersbijeenkomst worden georganiseerd, waarin alles over dit onderwerp, en de bevindingen van de genetica commissie worden besproken. De datum wordt binnenkort bepaald.

Wandelagenda.

Afgelopen 15 januari 2017 was een mooie dag voor uw voorzitter: we wandelden met een groepje gezellig in het bos "Leenderheide". Met windstil weer en een (dun) sneeuwdek, de ideale omstandigheden om 2 uur te lopen. De honden genoten. Natuurlijk afgesloten met een drankje en hapje. Geniet nog even mee op: http://www.dhcn.nl/00archief/archiefwandelingen/leenderbos/Wandelarchief_2017-01-15.html.

Volgende maand (12 februari) ben ik afwezig vanwege de aanstaande bevalling bij ons. Ook is er nog geen wandeling gepland in het schema.

Wie wil een groepje enthousiaste wandelaars met hun viervoeters begeleiden en waar? Geef je op via [de redactie](#)! We melden de wandeling dan via de website.

Pinkstershow 2017.

Op een mooie Pinksterdag. 4 Juni hoop ik onze Pinksterbokaal-show te openen met dit bekende liedje. We hebben plaats voor 80 deelnemers en gaan er weer een feest van maken.

Meedoen: het inschrijfformulier staat op de website: <http://www.dhcn.nl/00officieel/formulieren.html> onderaan.

Tot ziens.

Peter van de Wiel

Van de wandelcommissie:

Zondag 12 februari staat als datum voor een DHCN wandeling. Echter niemand heeft zich tot nu toe aangemeld om deze te organiseren.

Omdat Ellen en PEter op dat moment met een bevalling bezig kunnen zijn zoeken we nog iemand als begeleider en een locatie!

Houdt de DHCN website in de gaten voor het laatste nieuws.

Wandeling Leenderbos op 15 januari 2017

Op zondag 15 januari waren we met iets groter groepje dan afgelopen jaar (8 personen, 7 honden) ondanks het prachtige wandelweer. Het was helder, doorgaans zonnig, windstil (dus liep ik gewoon in mijn trui) ongeveer 0 graden, en er lag wat sneeuw op de grond, dus vroegen we ons opnieuw af: waar is iedereen?

Het Leenderbos is opgeknapt. Er zijn veel bomen gekapt, nieuwe paden aangelegd en er is meer bescherming gemaakt voor de hondenroute. Het bos is nu veel afwisselender, de route uitdagender, dus hebben wij in ieder geval genoten van de omgeving, elkaar en onze honden!

Vanaf de parkeerplaats was de route naar de ingang een makkie en meteen erna (er is nu een poortje) konden de remmen los. De aanwezige reuen maakten daar dankbaar gebruik van en de hele roedel is constant achter stokken aangegaan die werden gegooid. Ze waren onvermoeibaar. Ik heb nog nooit zoveel foto's gemaakt met meer dan 5 honden in actie erop... Onderweg waren er nog wat andere clubs aan de wandel. De Poedels in alle maten werden wat vreemd bekeken en de vele Golden Retrievers wilden wel met ons mee. Na bijna twee uur wandelen hebben we aangelegd in de Clown. Daar hebben we lekkers gegeten, een biertje gedronken en natuurlijk nagepraat over onze honden. Kortom het was heel gezellig! Iedereen bedankt voor de deelname.

De fokker vertelt.

De Nieuwsbrief heeft een aantal DHCN fokkers bereid gevonden om een stukje te schrijven voor de nieuwsbrief. De aftrap wordt gegeven door Ellen van Vierbergen.

Kennelnaam des Quatre Montages.

Onderstaand haar verhaal.

Nieuwsbrief DHCN

Januari 2017

Mij is gevraagd een stukje te schrijven over de motivatie om te gaan fokken en de belevenissen hieromtrent.

Tja, dan ga ik helemaal terug in de tijd. Op al mijn verlanglijstjes stond maar 1 ding, nl. een hond. Ja, ik wilde heel graag een hond maar mijn ouders vonden dit iets voor het hele gezin en niet iets om op een verjaardag of andere feestdag cadeau te geven.

De hond, een Duitse Herder, is er gekomen toen ik nog heel jong was en ik heb de vreugde dan ook mogen beleven om op te groeien met een geweldig lief maatje. We deden alles samen. Bij vreugde en verdriet, zij was er altijd.

Op een gegeven moment stond er een man aan de deur met een Duitse Herder reu. Hij had onze hond gezien en vond deze zo mooi dat hij vroeg of zijn hond onze hond mocht dekken. Daar hebben we over nagedacht en het leek ons allen heel erg leuk om eens een nestje pups te hebben.

Toen onze hond loops werd hebben we dan ook contact opgenomen met de betreffende man en toen de tijd rijp was voor de dekking kwam hij met zijn reu. Echter onze hond dacht er heel anders over. Ze wilde graag gedekt worden door alle straathondjes uit de buurt maar voor deze imposante reu ging ze op haar kont zitten en kwam er niet meer van af. De man is een aantal keren gekomen maar er was geen animo aan de kant van onze teef. Dus dat nestje is er niet en ook nooit van gekomen. Voor mij als jong kind een vreselijke teleurstelling. Een droom die niet uitkwam.

Dan maak ik een hele grote sprong in de tijd.

Het is dan 2005.

Na verschillende honden gehad te hebben wilde ik weer heel graag een Duitse Herder met zijn geweldige karakter.

Zo kwam het dat ik op zoek ging op de computer naar een fokker. Toen las ik voor het eerst over de Oudduitse Herder. Ik was meteen verkocht.

Ik had een paar fokkers uitgezocht en gebeld. Een afspraak gemaakt om kennis te gaan maken en in Limburg hadden we meteen een klik met de fokker en hun honden. Daar werden we geaccepteerd en op de wachtlijst geplaatst van het teefje van mijn keuze. Dat was nog een lange weg want het ging een paar maal mis en bleef het teefje leeg. Uiteindelijk in oktober 2007 ging de telefoon en kregen we te horen dat er een nestje was geboren met 7 teefjes en 2 reutjes.

Al snel mochten we komen kijken en toen ik alle pups één voor één een aai gaf werd ik bij één bepaalde pup heel emotioneel. Dit pupje is het uitverkoren pupje geworden en we noemden haar Diva.

De betreffende fokker vroeg ons of we een nestje met Diva zouden willen doen. Dit omdat beide ouderdieren goede heupen hadden en omdat er toen nog niet zoveel honden geschikt waren voor de fok.

Meteen kwam er bij mij weer de gedachte van vroeger naar boven, de gedachte over het nestje wat we nooit mochten krijgen.

We hebben er niet zo lang over hoeven na te denken. We besloten dat we wel een keer één nestje wilden doen en er dan zelf een pup uit aan te houden. Eigenlijk de droom van vroeger nu na te jagen.

Natuurlijk moest dan onze Diva wel geschikt worden bevonden voor de fok.

Groot was de vreugde toen haar ellebogen en heupen goed bleken te zijn. Bij de aankeuring werd ook haar karakter oké bevonden. Toen nog 2 shows lopen en daar kreeg ze de uitslag uitmuntend. Toen moesten we nog een kennelnaam bedenken.

Dit werd Des Quatre Montagnes. Onze dierenarts vroeg me hoe ik er toch in godsnaam bij kwam om als fokker van Oudduitse Herder een Franse kennelnaam te bedenken. Dat heb ik hem uitgelegd. Vroeger thuis "droomden" we vaak over het bezitten van een kasteel in Frankrijk.

Dat zou dan Chateau Des Quatre Montagnes worden, dat klonk toch veel chiquer dan de naam van

Vierbergen, onze achternaam.

Dat kasteel is er nooit gekomen maar ik vond het symbolisch wel heel mooi om dit dan onze kennelnaam te laten zijn.

*Cudduitse Herder Kennel
Des Quatre Montagnes*

Nu was alles gereed om te starten als fokker.

Het werd een hele zoektocht naar de juiste dekru. Uiteindelijk vonden we die in Arko. Een geweldig lieve, zachtaardige reu.

In het A-nest is toen onze Amie geboren, haar hebben we aangehouden.

Nu was de droom eindelijk uitgekomen. Een pup uit een eigen nestje.

Klaar met fokken.....maar....

Een collega vriendin zei toen tegen mij: "nu moet je eigenlijk nog een nestje doen en alles bewust ervaren en zonder zorgen lekker genieten. Bij een eerste nestje is alles nieuw en heb je meer stress".

Oké, daar kon ik me wel in vinden en zo kwam er ook nog een B-nest.

Maar toen hebben we de smaak goed te pakken gekregen en nu hopen we binnenkort alweer ons G-nestje te mogen begroeten van onze Amie.

Dit is mijn verhaal omtrent het fokken.

Kennel Des Quatre Montagnes

Ellen van Vierbergen

De nieuwste editie van Raadar, de nieuwsbrief van de Raad van Beheer, is gepubliceerd.

[Raadar Special jaargang 5 Nr. 1 januari 2017](#)

In dit nummer onder meer..

- **Eerste Nederlandse nest Karpatische Herdershonden**
- **Fotoreportage Hond2016 Nieuwe Revu**
- **Resultaat klantvriendelijkheidsonderzoek fokkers**
- **Animal Event 28-30 april 2017**
- **Nieuwjaarsreceptie ademt liefde en trots**
- **Beste hond van het Jaar van 2016 in Nederlands bezit: American Staffordshire Terrier**
- **Evert Wieldraaijer benoemd tot erekeurmeester**
- **71.000 handtekening tegen 'foute puppyhandel'**
- **Competitiestructuur Agility per 2017**
- **ADL hulphond opent deuren**
- **Spreekuur voorzitter Raad van Beheer woensdag 8 februari a.s.**
- **Hoogrisicohonden houden gemoederen bezig**
- **[Regeling Benelux Winner titels en kampioenschappen](#)**
- **Reactie op ongenueanceerd artikel Sophia-Vereniging**
- **Vacatures verenigingen**
- **Campagne stamboomhond**
- **Prijswinnaars Puppy-enquête**

Je kan deze editie en alle voorgaande edities van Raadar teruglezen in [Raadar archief](#)